

A postakezelés egyszerűsítésével kapcsolatos feladataink

Lapunk előző számában Nagy Ferencnek (Postavezérigazgató) „A közelmúltban bevezetett és a jövőben várható postakezelési egyszerűsítések” című vitaindító cikkéhez fűzött újabb gondolatokat és tesz javaslatokat Németh J. Jenő, a Salgótarján 1. sz. postahivatal vezetője.

Már szakszervezetünk VI. kongresszusa is foglalkozott a kezelési utasítások és a postakezelés egyszerűsítésével. Központi vezetésünk legutóbbi ülésén Kövesi Béla postavezérigazgató beszámolójában megállapította: — Jelentős haladást értünk el ezen a téren, de még mindig sok a tennivalónk.

A kezelés további egyszerűsítésére feltétlenül szükség van: a forgalomra háruló növekvő feladatokat nagymértékben egyszerűsítésekkel kell megoldanunk. Ez pedig nem könnyű feladat, igen körültekintő és alapos munkát kíván. Nem szabad feláldozni a kezelési biztonságát látszateredésekért. Az sem helyes, ha olyan biztonsági vagy egyéb rendelkezések fenntartásához ragaszkodunk, amit az idő és a fejlődés már túlhaladott. Nagyon nehéz a régi megszokottak szaktani és új módszerekre áttérni. Folyik az új és a régi harca. Ebből azonban csak az új, a haladóból kerülhet ki győzelem, s ezt kell elősegíteni nekünk, postás dolgozóknak is.

Új igények lépnek fel, de egyes régi igények megszűnnek és nekünk meg kell találni a helyes utat társadalmunk postai igényeinek minél jobb és tökéletesebb kielégítéséhez. Az igény kielégítését pedig gazdaságosan kell végezni.

Az utóbbi években nagy jelentőségű egyszerűsítések történtek, ami azonban csak a kezdetet jelenti. A folytatáshoz nemcsak alapos körültekintés, hanem bátorság és elhatározás is szükséges.

A postás dolgozók szívesen bekapcsolódnak ebbe a feladatba, ha kezdeményezésüknek teret adunk.

Ezt már gyakran bebizonyították. A következőkben néhány olyan gondolatot és témát szeretnék felvetni, amelyek megoldása közelebb vinne célunkhoz.

A fejlődés az egész világon — s nálunk is — a gépesítés felé halad. A jelentkező különféle igények sokasága, a szállítandó küldemények tömege, a szolgáltatások és a küldeményfajok egységesítését követeli.

Nem lehet addig a kezelés egyszerűsítését nagymértékben végrehajtani, amíg bizonyos egységesítési (szabványosítási) munkát el nem végzünk.

A kérdést úgy kell megoldani, hogy megteremtjük az alapját a gépek használatának.

teni kellene a berendezések díjazását és a díjtételeket.

A távirónál érdemes lenne olyan üdvözlő táviratot bevezetni, melyeknél nem kellene a szöveget megolvasni és egyenesen díjü lenne. Ez meggyorsítaná a névnap és egyéb ilyen alkalomkor feladott táviratok felvételét. Meg lehetne szüntetni a BLT, XLTF, CTA, MP kikötéseket, mert nemigen használják. A rádiónyugtákkal össze kellene vonni az olyan előfizetőt nyújtó, akiknek televíziójuk is van. Ezt havonta kellene szünetni. A televíziók szüneti állandóan emelkedik és ezzel tehermentesíthetnénk az adminisztrációt és a kézbesítőket.

A kezelési utasítások egyszerűsítése

Amint az üzletszabályzati rendelkezéseket módosítottuk, áttérhetnénk a kezelés és az ellenőrzés egyszerűsítésére is,

ami főleg a kisgépesítés irányába és felesleges munkamozgásokat elhagyására irányulna. Csak ennek során nyújtanánk lehetőséget a különféle felvevőgépek, számológépek, berentesítőgépek használatára.

A csomagberentesítési kényszer bevezetése lehetővé adna, hogy gyakorlatban kipróbáljunk több olyan javaslatot, ami elvezethetne bennünket a szállítólévlől nélküli kezeléshez. Ennek bevezetése nélkül kizárhatnánk magunkat a kérdés gyakorlati megoldásából.

A kezelési utasításoknak kevés szöveggel kellene készülni, de mindegyikhez mintatart kellene készíteni.

Hogyan oldhatjuk meg az egyszerűsítéssel járó feladatokat?

A fentiekben csak igen rövid vázlatot adtam elgondolásaimnak, mert minden egyes téma külön tanulmányt kíván. Ezek kifejtéséhez és alapos indokolásához az alapszabályzat módosítása szükséges. Azonban ez a rövid áttekintés is megmutatta az előttünk álló feladatok nagyságát. Ezeket csak úgy oldhatjuk meg, ha ezt a munkánkat tervszerűvé tesszük. A feladatok megoldásába a dolgozókat is bevonjuk.

Az újítók fokozott bevonása az egyszerűsítési mozgalomba

Az újítókat és a dolgozókat széles körben lehetne vonni a tervszerű egyszerűsítési munkába.

Az utóbbi években az újítókat kikapcsolták a feladatok megoldásából, mert nem tudtak részükre

olyan feladatterveket kidolgozni, amelyekkel előre viheték volna az egyszerűsítési munkát.

Ehelyett mindenki önállóan, a maga útján töprengött a problémák megoldásán, így erejük szétforgácsolódott. Nem lehetett képességeiket a közös nagy cél megoldására összpontosítani. A kérdés nagy nyilvánosság előtt tárgyalása azzal az előnnyel járna, hogy a tervezett egyszerűsítések bevezetése előtt mindenki tájékozódást kapna és nem idegenkednének azok végrehajtásától sem.

Úgy gondolom, hogy a kérdés ilyen megoldása sikeressé tenné a forgalom számára is második öt éves tervünk sikeres végrehajtását.

Németh J. Jenő
Salgótarján 1.

A posta baleseti helyzete

Szakszervezetünk elnöksége 1962. január 25-én tárgyalta a posta baleseti helyzetét.

Az elmúlt évben számos intézkedés történt — a Posta-vezérigazgatósággal közösen — a baleseti helyzet megjavítására. Ennek ellenére a kívánt célt eddig még nem sikerült elérni, mert a balesetek száma évről évre — ha nem is jelentős mértékben — emelkedik és a kiesett munkanapok száma is még mindig magas.

A balesetek kedvezőtlen alakulásának egyik alapvető oka az, hogy a szakmai vezetők és szakszervezeti szerveink többsége nem a balesetek megelőzésére, a helyes munkaszervezésre, a biztonsági előírások betartására szigorú megkövetelésre fordították erejüket.

Helyeselni lehet az M. T. — SZOT 1022/1961. sz. határozatát, mely szerint a munkásvédelem helyzetét a jövőben az üzemi demokrácia legfőbb fórumán, a termelési tanácskozásokon, a dolgozókkal közösen kell megvitatni.

A postán jelenleg különösen a műszaki balesetelhárítási terén nagyfokú a liberalizmus és közömbösség. Ez az egyes postaszerveknek különösen a biztonságos munka végzéséhez szükséges szerszámok, segédesszközök (emelőruhák, kenderkötél, létra stb.) és a nehéz fizikai munka megkönnyítését szolgáló gépi berendezések mellőzésében mutatkozik.

A dolgozók körében olyan helytelen szemlélet alakult ki, hogy mivel az egyéni védeőesszközöket kényelmetlennek találják, azért nem is használják. Emiatt például a pécsi rádióállomáson az elmúlt évben halálos baleset következett be.

Ellenőrzéseink során tapasztaltuk, hogy a postahivatalok a Pécsi Postaigazgatóság területén egyes veszélyes munkakörökben — csomagraadó, pályaudvari szolgálat stb. — olyan dolgozókat foglalkoztatnak, akik egészségi állapotuknál fogva ilyen munkakörben nem dolgozhatnak. Ez a hiba arra vezethető vissza, hogy nem tartják be több helyen azt a vezérigazgatósági utasítást, mely szerint a felvett megelőző orvosi vizsgálatoknál a munkahelyi és a foglalkozási ártalmakat

is meg kell jelölnie a munkátatónak.

A szakmai vezetők a munka végzéséhez szükséges anyagok és szerszámok stb. biztosításáról általában gondoskodnak, de kevésbé érzékelik felelősségüket a munkabiztonságért, amely tulajdonképpen a dolgozó emberről való gondoskodást, érte érzett felelősséget jelentenek.

A statisztika szerint

az 569 történeti balesetből 92 esetben túlzott felelősségrevonás, viszont 567 esetben ez elmaradt.

Vagyis a szakmai vezetőknél nem fordítanak kellő gondot arra, hogy a balesetek vizsgálata a helyszínen történjen. A vezetőknél nem szabad eltűnniük ezt a helytelen gyakorlatot, mert a baleset vizsgálata nemcsak adminisztratív tevékenységet (jegyzőkönyv készítését, aláírását), hanem felelősséget is jelent. A postaszervek a postán kívüli felelős személyekkel szemben nem minden esetben indítanak szabálysértési eljárást a helyi tanácsoknál és rendőrségi szerveknél.

A postai balesetelhárítási helyzet megjavításához — megállapításaink szerint — a szakmai vezetők munkaszervezeti hálózatát sem rendelkezéssel, mint amilyen feltétlenül szükséges lenne. Emellett, szakszervezeti szerveink nem lépnek fel kellő erőkkel a munkásokkal szemben, nem követelik meg elég határozottan a balesetelhárítási övrendszabályok betartását.

A posta baleseti helyzete tényekkel és számokkal ugyan egyelőre még nem mutat javulást, de a biztató körülmény az, hogy a vezető beosztású dolgozók ilyen irányú vizsgáztatása óta a vezetők munkabiztonsági szemléletében javulás, és hozzáértőbb intézkedések tapasztalhatók.

A baleseti helyzet megjavítása érdekében tervszerűbb ellenőrzésre, a veszélyes munkafolyamatok helyes megszervezésére, a biztonságos munkakörülmények megteremtésére, a szakszervezeti, valamint a szakmai vezetők és a dolgozók szemléletének megváltoztatására, felelősségérzet elmélyítésére, s a mulasztásban vétkek következtetéséből felelősségrevonására van szükség.

Közgazdasági és szociális osztály

A Postaügyi Szabályzat módosítása

Szocialista társadalmunk igényeivel összhangban

feltétlenül szükségesnek tartom a levélpostai küldeményfajok összevonását.

Erről a Szocialista Posta hasábjain már folyik a vita. A témához szorosan hozzátartozik díjszabási rendszerünk módosítása is. Jelenlegi díjszabásunkban igen sok a kivétel, amit a küldeményfajok sokasága még bonyolultabbá tesz. E két feladatot egy időben kell megoldani.

Szükségnek tartom: a díjtáblány egységesítését, a díjtáblány- és díjelőleg-rendszer egyöntetűvé tételét; a tértivevényes küldemények feladásának és az expressz küldemények díjának újraelbírálását. Helyes lenne a csomagokra magasabb díjtételt megállapítani, de ugyanakkor a bel- és külterületi díjakat megszüntetni. Az expressz csomagokra nagyobb a költségünk, mint a levélpostai küldeményekre.

A csomagkezelés egyszerűsítésének is meg kellene az előfeltételét teremteni azzal, hogy bevezetnénk a berentesítési kényszert.

Nagyon fontos lenne a helyettes átvételt köré további bővítést, mert a jelenlegi szabályozás hátráltatja a kézbesítő munkáját. A hozzátartozókon kívül a legközelebbi szomszédok, házfelügyelők is lehessenek helyettes átvételt — bizonyos értékhatárig, illetve küldeményfajta szerint. A kézbesítőket nagyobb felelősséggel kellene megbízni. Itt arra gondolok, hogy a jelenlegi 500 forintos értékig való kézbesítést 1000 forintra kellene feleltetni.

Hírlap-, távbeszélő-, táviró- és rádióügyek

Hírlapvonatkozásban tovább kellene egyszerűsíteni az előfizetők nyilatkozatára szolgáló kártyarendszerünket. Talán elég lenne kétféle kártya is. Az árus terhelésénél teljesen az lehetne tért a forintterhelésre. Egységesíteni kellene az árusjuttatásokat. Az ellenőrzési rendszert módosítani kellene a postai és pénztárszolgálatokhoz hasonlóan.

Távbeszélő vonatkozásban a beszélgetési díjszabási hálózaton az alap és helyi beszélgetési átalánydíj előre szedése gondolkod, hogy ezáltal egységesíthessük számzáskészítést. Az ingyenes díjközlés megszüntetése helyes lenne. Ez ma már nagy terhet ró a hivatalokra. Ezért díjat állapítsunk meg. A sokféle díjazást távolsági beszélgetés csökkentésére lenne szükség. A különféle olyan szolgáltatás megszüntetésére is, ami ma

már szükségtelen. Ilyenek például a helyi meghívás, előző napon bejelentett beszélgetés, előre beutemelt beszélgetés, üzenetes meghívás stb. Meg kellene szüntetni az érkezett beszélgetések nyilatkozatát is, mert abból nem lehet semmit megállapítani. Egyszerűsít-

A vidéki szakszervezeti mozgalom a tagság érdekében

A Községi Szakmaközi Bizottságokot meggyöntet 1960-ban hoztuk létre a SZOT V. ülésének határozata alapján. Ezek létrehozása lehetővé tette a községekben lakó szervezett dolgozók szakszervezeti életének kibontakozását, a kultúra és a sport kialakítását, fejlesztését.

E bizottságok elősegítik a falu szervezett dolgozóinak aktív tevékenységét. Nagymértékben növelik a szakszervezetek jelentőségét a községekben. Ezzel elérjük, hogy a szakszervezetek támaszai legyenek a falu politikai, kulturális fejlesztésének kialakításában.

A Szakmaközi Bizottságok a falun élő szervezett dolgozók igényének figyelembevételével alakultak. Szakszervezeti mozgalomban már jó néhány év óta gondok okoztak a falun élő szervezett dolgozók összefogása. E problémát főleg azok a szakszervezetek — postás, vasutas, pedagógus, helyiipari — dolgozói érezték, melyeknek tagsága falvakban és kisebb településeken dolgozik. Ezt a helyzetet bírálták a falvak szervezett dolgozói, és jogosan igényelték, hogy legyen végre a falun is szakszervezeti élet.

Ezernyi akarták ők is, hogy a szervezett dolgozók több mint kétfélmillió táborához tartoznak, és rendelkeznek a szakszervezeti tevékenység szervezeti feltételeivel, minimális anyagi alapjaival. Jogosan elvárják a szakmaközi összefogástól, hogy a mozgalom több segítséget nyújtson számukra, személyes és munkajogi panaszok intézésében, munka- és életkörülményeik javításában, művelődésükben, szórakozásukban és sportolásukban.

Míg a szakszervezetek a falvakban csak apró csoportokba tevékenykednek, a szervezeti szétforgácsoltág nemcsak egymástól szigeteli el őket, hanem a helyi párt és állami szervektől is. Ismeretes előttünk, hogy falvainkban a politikai nevelő, a gazdasági építő és szervező munka középpontjában a mezőgazdaság, a nagy-

üzemi gazdálkodás megszilárdítása áll.

Csongrád megyében a Szakmaközi Bizottságok közel két éves működésük alatt bebizonyították, hogy képesek a dolgozók aktivitását a fő feladatokra irányítani.

A Szakmaközi Bizottságok szervező tevékenysége máris bizonyítja, hogy a szakmaközi összefogásban igen nagy erő rejlik. Bekapcsolódtak a községi KISZ és a Hazaifas Népfront szervezeteinek munkájába. A község dolgozóinak művelődése és szórakozása terén is megtették a kezdeti lépéseket. Közös kirándulásokat szerveztek az ország különböző részeire, valamint a környező szocialista államokba.

A Szakmaközi Bizottságok a szakszervezetek megyei társasával, valamint a Magyar Szovjet Baráti Társasággal közösen olvasó-mozgalmakat szerveztek, így a szétszórta élő dolgozókat is sikerült bevonni az olvasók táborába. A Szakmaközi Bizottságok távoli községekből közös színnázlatotartásokat, a szabadtéri játékok idején pedig csoportos látogatásokat szerveztek. Elintézték a dolgozók szállás-, jármű- és jegyigényeinek kielégítését. Ezzel szinte közelebb hozták a falut a városokhoz.

Igen örömdetes az a figyelem és gondoskodás, ahogyan egyes szakmaközi bizottságok — egyre több — a kultúrtrótonok, iskolák, napközi otthonok ügyeivel foglalkoznak.

A dolgozók kulturális felémelkedését is igen hatékonyan segítik azzal, hogy rendszeressé teszik a művelődési otthonokban az ismeretterjesztő társulat sorozatát és erre a község dolgozóit mozgósítják. Egyre gyakoribb, hogy üzemek, vállalatok öntevékeny művelődési csoportjait meghívják kultúrtrótonaikká, és meghívás nemcsak az előadások idejére szorítkozik, hanem társulatcseréül is szolgál.

Segítik a községben meglevő

vagy most kialakult kulturális csoport munkáját. A Szakmaközi Bizottságok megalakulása óta a postás művelődési otthon kultúrtrótonjára több mint tíz esetben kapott meghívást és szerepelt nagy sikerrel.

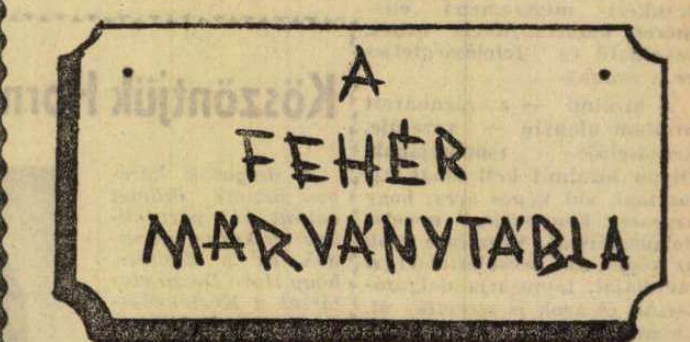
A falu társadalmi életének jelentős eseményei közé tartozik a szocialista családi ünnepségek rendezése. Például Nagyeren a Szakmaközi Bizottság szervezésében egy postás szaktársnő esküvője volt az első, új módon megtartott esküvő, melyet igen nagy tiszszel fogadott a község lakossága. Az esküvőn különösen a névadó ünnepségek szervezése is rendszeressé vált községeinkben.

A sportélet fellendítése terén is jó kezdeményezéseket tapasztaltunk. Megyénk igen sok községében, ahol kihalt a sportélet, újraservezik. Gyakran előfordult, hogy egyes sportrendezvényen a sportolók és szurkolók sportserútlén viselkedése megbénította a sportéletet. Ilyen esetekben szinte egészen új alapokra kellett fektetni a sporttevékenységet. Fontos volt, hogy a falusi sportkörökkel az önállóság viszletben tartása mellett megdöntött, szervezett munkásokberek foglalkozzanak. Ezért a községi sportfejlesztést a Szakmaközi Bizottságok vették kézbe. Például Szegvár, Magyarcsanak, Zsombó, Bak, Nagylak stb. községében. Szegvár községben a Szakmaközi Bizottság tagjainak közreműködése során jelentősen javult a sportversenyszel-leme.

Postás dolgozóink megtalálták helyüket a Szakmaközi Bizottságok szervezeteiben, ott képviseltetik magukat.

Tapasztalataink alapján bátran javasoljuk a szakmaközi összefogást mindazoknak, akik szívóbb akarják a falusi szakszervezeti élet fejlesztését.

Prágai György,
MB-titkár, Csongrád



Irtá: KÁNTOR ZOLTAN

Október derekán járt az idő. A Buda-csúti utat szegélyező vadgesztenyefák sárga lombátorából sűrűn hulladoztak a gesztenyék az útra. A Labanc utcából vídám danászás hangzott. A Posta Épületkarbantartó Üzem kőművesei, ácsai már földem alá húzták a kétemeletes lakóépületet, s jókedvűen kurjongattak az őszi napragyogásba.

— De rátok jött, hé — kiáltott föl Erdei az állványok alól, s kerek, piros arca megbocsátó mosolyra szélesedett. Belakapaszkodott az állvány alumíniumcső összekötőjébe, s felfelé húzta magát.

— Még azt hiszik, hogy itatok — lihegte, s a csigasor felé indult. Súlyos léptei alatt remegett, hullámzott a palló. Egy pillanatra megállt, a motorbűgásra lett figyelmes. Tekintetével fürkészve kutatta a környéket. A hosszú hórihorgas Jóska kihúzta meggörnyedt derekát, fandliját a csőhöz verte.

— Ami azt illeti, a mai napot megzenésíthetnénk! — vetette oda. Erdei rábámult.

— Mi az ördögnek? A fiú fancsali ábrázatot vágott, majd elnevette magát.

— En magyarázom meg a brigádvezetőnek? Erdei vállalt vont.

— Ahogy akarod. Ugy tetti, mintha indulna. A fiú érte nyúlt. Karjával széles körívet rajzolt a levegőbe.

— Erre a munkára a vállalat is büszke lehet.

— Ne mondd, — nevette el magát Erdei. — Olyan biztos vagy benne?

— Na tessék — méltatlankodott a fiú. Még a kalapács ott hever a földön, amellyel az épület helyét kijelölő cölöpöt földbeverték, de a ház már tető alatt. Szavának hatását lesie.

POSTÁS HÉTKÖZNAPOK

Szakszervezeti bizottságot választottak a Postai Tervező Iroda dolgozói

A Postai Tervező Iroda dolgozói nemrég tartották meg vezetőségválasztó taggyűlésüket.

A taggyűlés elnöke, Papp Dániel, a POTI főmérnöke volt. Az elnökség tagjai közé olyan, közismertebb álló szakszervezeti választottak be, mint — többek között — Brebovsky Jenő műszaki igazgató és Babina Lajos, a Budapesti Területi Bizottság képviselője.

Az igen gondosan összeállított beszámolókat Nyéki Tibor SZB-titkár tartotta, melyben részletesen foglalkozott az elmúlt, közel három esztendő alatt, főleg az irodát érintő gazdasági és társadalmi kérdésekkel.

Majd élénk vita következett. A felszólalások — szinte kivétel nélkül — a haladás és a béke szemlélete hatotta át. A dolgozók ma már tisztában vannak azzal, hogy az igazi, a tartós békéért harcolni, azaz keményen dolgozni kell. Az iroda dolgozói tudják, hogy nemcsak az iparban, a mezőgazdaságban, hanem a tervezőirodákban is — ha munkájukat jól akarják végezni — a szakmai tudással ma már együtt kell hogy járjon a haladó politikai világnézet is.

A választást megelőző jelöléseknél figyelembe vették a dolgozókat, hogy ki a rátermett az SZB-tagságra, ki az, aki elő tudja segíteni mind a közösség, mind az egyéni ügyek megoldását.

A posta ötvenes tervén belül a Postai Tervező Iroda dolgozóira nagy feladatok várnak. A második ötvenes terv során jelentkező akadályokat a szakszervezet csak a szakszervezet segítségével tudja leküzdeni.

Tudják a dolgozók, hogy az új szakszervezeti bizottságnak milyen nagy felelősséget kell vállalnia a következő évekre és ennek figyelembe vételével jelölték ki az új SZB tagjait, hangsúlyozva, hogy ma minden vezetőnek szakmailag és politikailag egyenértékűnek kell lennie.

Az értékes és színvonalas vita után került sor az új bizottság megválasztására. A Pos-

tai Tervező Iroda szakszervezeti bizottsága elnökévé ismét Lévy Szabó Jánost, titkárává pedig Rátky Bélát választották meg.

Az új szakszervezeti bizottság reméli és bízik abban, hogy a POTI vezetőségére és dolgozóira háruló feladatok sikeres teljesítésében segítséget tud majd nyújtani, de ehhez minden egyes dolgozó támogatását kéri. Az új szakszervezeti bizottság ígéri: méltó lesz a dolgozók bizalmára és munkáját a szakszervezeti világtársaság és szakszervezetünk VI. kongresszusának szellemében fogja folytatni.

Bakos János,
tájékoztatói felelős
POTI

Hogyan segíti a Zala megyei bizottság az alapszervezet tevékenységét?

Szakszervezetünk elnöksége legutóbbi ülésén megvitatta a Zala megyei bizottság jelentését az alapszervezetek tevékenységéről. Az elnökség értékelte azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a megyebizottság tett és tenni akar.

A megyebizottság tagjai rendszeresen látogatják az alapszervezeteket, segítenek a felmerülő problémák elintézésében, megoldásában és a helyszínen tanítják, önállóságra nevelik a szakszervezeti aktivistákat.

1960 óta 68 esetben látogatták meg az alapszervezeteket. 25 taggyűlésen, 22 termelési tanácskozáson, 10 vezetőségi ülésen, 6 összbizalmi értekezleten és más rendezvényeken vettek részt. A megyebizottság munkásvédelmi felügyelője 15 kishivatalnál tartott egészségügyi és balesetvédelmi szemléket, melynek tapasztalatairól az illetékeseket tájékoztatta.

Jó munkát végez a megyebizottság revizora is. Rendszeresen ellenőrzi és segíti a helyes pénzgazdálkodás kialakítását. A megyebizottság

Nagy az öröm Ajkán

— írja Abért László levelezőnk. A hivatal dolgozóinak régi problémáját szüntette meg a tanács azzal a három szobakiosztással, amelyből egyet a nők, egyet a férfiak és egyet a gépkocsivezetők kaptak munkakiosztások céljára. Így a dolgozók megszabadultak az alibérleti élet viszonyaitól. Volt közöttük olyan, aki havi 300 forintot fizetett egy szobáért, de agyneműről és fűtésről is magának kellett gondoskodnia!

Az igazgatóság azonnal intézkedett a kellő felszerelésről, s ma már négy nő és öt férfi postás — mint boldog lakók —, ha kissé szűken is, de kulturált körülmények között találtak olyan otthonra, ahová szívesen térnek haza munkájuk után.

FEJÉR-MEGYEI MOZAIK

Fejér megye postás dolgozói 1961. évi bevételi tervüket 127 százalékkal teljesítették. Az 1962. év 7,1 százalékkal fűszert tette a megye postás dolgozóinak kezdeményező készségét, igyekezetét. A postai tervek teljesítése érdekében tett munkaversenyvállalások a szakmai és a szakszervezeti vezetés együttes segítségével a 1962. I. havi bevételi tervek 104 százalékos teljesítését eredményezték.

Mór járási csoport február 11-én tartotta vezetőségválasztó taggyűlését. A taggyűlésen a szakszervezeti tagság 90 százaléka részt vett. A járási csoport titkárának részletes és a két választás között végzett szakszervezeti munkáról tartott beszámolóját a tagság nagy érdeklődéssel hallgatta. A taggyűlésen részt vett Nagy Béláné, a Budapesti-vidéki Postaigazgatóság vezetője is. Felszólalásában a járás postás dolgozóinak és az alapszervezetének további támogatását kérte. A vita során számos javaslat, észrevétel hangzott el.

A Kiváló dolgozó címért folyó versenyben a megye 858 foglalkoztatottja közül 582, az összes foglalkoztatott 68,2 százaléka vesz részt. Az 1961/1962. sz. határozat megjelenése óta 6 szaktárs Kiváló dolgozó jelvényt, 60 pedig Kiváló dolgozó oklevelet kapott.

Dunaújváros 1-es sz. postahivatal távbeszélő kezelője és a kézbesítő szaktársak szocialista címért küzdő „Öreg brigádja” az 1961. évi teljesítmény alapján elnyerte a szocialista brigád címet.

A Fejér megyei bizottság az 1961. évi igazgatói alaptól 3000 forintot biztosított Mór postahivatal dolgozóinak klubszobá berendezésére. Most már csak a hivatal dolgozói részéről megígért tárgyalási összefogásra van szükség, amellyel a klubhelyiséget rendbehozzák.

T. M.

Ellenőrizze a tagság a szakszervezeti gazdálkodást

Ezekben a hetekben országsszerte újraszámolták a szakszervezeti szervezetek a bizalmiaktól a megyebizottságokig.

A választott tisztségviselők számot adnak két éves munkájukról, elmondják, hogyan hajtották végre a maguk területén a dolgozók érdekében hozott határozatokat, hogyan oldották meg azokat a problémákat, amelyekkel a tagság hozzájuk fordult.

A számotadók csoporttervezeteken, taggyűléseken és küldöttközgyűléseken a tagság ítéletet mond a szakszervezeti mozgalom minden területén végzett tevékenység felett, így a gazdasági-pénzügyi munka felett is.

Igaz, hogy a vezető szervezetek mellett választott ellenőrző szervek, számvizsgáló bizottságok működnek. Az ő kötelességük elsősorban a gazdasági tevékenység vizsgálata, ellenőrzése. A választott szervezetek beszámolóját azonban a taggyűlésnek, küldöttközgyűlésnek, tehát a tagságnak a joga és kötelessége. Ezzel a tagság az alapszabályban lefektetett ellenőrzési jogát gyakorolja.

A vezetőségi beszámolóknak nyitnak, ösztönöznek kell lenniük. Mindez fokozza mind a tagság, mind a választott szervek aktivitását, felelősségérzetét.

A tagságnak éreznie kell, hogy az ő érdekében használják fel a tagsági díjakat, hiszen a szakszervezeti mozgalom érdekei azonosak a tagság, az egyén érdekével.

A beszámolóknak — a számvizsgáló bizottságoknak is — ösztönözniük kell a gazdálkodás kritikáját. Az összegek hovatartozását ne általánosságban, hanem konkrétan beszéljenek.

Ha a beszámoló csak általános adatokat tartalmaz, nem kelljük fel a tagság érdeklődését. Emellett pedig nem beszélhetünk a gazdálkodás nyilvánosságáról, a tagság ellenőrzéséről.

A pénzügyi, gazdasági és a számvizsgáló bizottsági beszámolóhoz tegyenek fel kérdéseket. Ha a tájékoztatás nem kielégítő, meg lehet követelni a pénztár-és banknapló tételes ismertetését is. Ügyeljen a tagság arra, hogy

a szervek rendelkezésére álló összegeket a taggyűlés által jóváhagyott célokra fordítsák. Az 1961. évben alapszervezetünk több mint 3 200 000 forinttal gazdálkodott. Ez komoly összeg, s nem lehet közömbös, hogy azt a tagság minél szélesebb rétege vagy esetleg csak egy szűkebb réteg érdekében használják fel.

A tagság minden esetben mondjon véleményt a szerv gazdálkodásáról. Dicsérjen, ha jogos, de bíráljon is, ha kell. A bírálat legyen megfontolt, alapos, de mindenkor emberes. Ha a tagság úgy látja, hogy egy-egy területen túlsúlyos mértékben fordítanak összegeket, s amögött tényleges eredmények nincsenek (például a sport egyes területei), azt tegye szóvá s adjanak a vezetőségnek hasznos útmutatást a rendelkezésre álló összegek felhasználására.

A tagságnak tudnia kell: mi történik pénzzel, s kötelessége afölött éberlen őrködni.

Ha a tagság úgy látja, hogy a számvizsgáló bizottság ellenőrző tevékenysége nem megnyugtató, bíráljon bátran, végső esetben, ha a feltételeket másként biztosítani nem lehet, válasszon új bizottságot.

A tagság ellenőrzési joga gyakorlásának számos formája és lehetősége van. E néhány sornak nem az a feladata, hogy azokat mind felsorolja. Csupán fel szerettem volna hívni a szaktársak figyelmét jogaikra, felkeltetni felelősségérzetüket, amellyel most, a választások idején, később pedig a rendszeres taggyűléseken élhetnek, s amellyel élniük is kell.

Arany Lajos,
a főkönyvesség vezetője

1962. I. 14-én a Győr 1-es postahivatal dolgozói vezetőségválasztó taggyűlést tartottak. Az szb beszámolóját Farkas Lajos szb-titkár mondta el. A beszámoló után élénk vita alakult ki az szb munkájával kapcsolatban. A szakszervezeti taggyűlésen részt vett és felszólalt Besenyi Miklós, szakszervezetünk főtitkára és Szabó László, a Soproni Postaigazgatóság vezetője is.

Cinkosan hajolt közelebb. — Ennek az öröme csaphatná el egy murit. — Apró szemével gúrón pislogott.

— Ez az ötlet is rád vall — morgogta Erdei, s tréfásan mellbe bökte a fiút. — Még tisztességes bajuszod sincs, de a Krisztus köntösét is elinnád. Én sem vetem meg az italt, de hogy a medve bőrére igyál!...

A fiú sértődötten, szemrehányóan bámult rá.

— Ugy látom, baj van a bizalommal — nem munkaidőbe gondoltam!

— Fenét, ki tudja, hogy még...

Lent sürgető kiáltások hangzottak: Erdei! Erdei!

— Mi történt? — kiáltott vissza a fákkal szegélyezett útra.

— Megjött a kocsis, a szállítószalagért, gyere le!

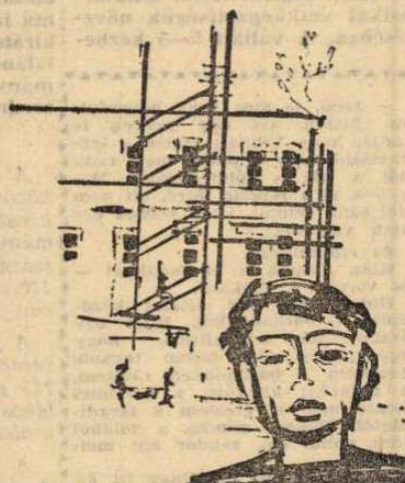
Lefelé menet tekintetével végigsimította a nyers téglákat, a maltériót dagadt, rücskös falat. Benne látta keze munkájának nyomát, s az elképzelések rengetegéből kibontakozott elvileg teljes szépségében. Fülében motoszkált a fiú szava. Elismeréssel ingatta rá fejét. Huncut jókedvvel vissza kiáltott:

— Ha vastag vagy, könnyíthetsz a pénztárcádon. A csárdában, ott lent a tejszárdában, ahol reggelizni szoktál.

Telt szájjal nevetve tűnt el a rengő palló alatt. A gépkocsi a homokbuckákhoz tolatott. Stopp-lámpája farkasszemet nézett a szállítószalaggal. A törpe betonkeverő csattogása elhallgatott. A körülötte matatók odasereglettek. A hórihorgas vezetésével a kőművesek is lekászálódtak az állványról.

— Ha nekiduráljuk magunkat, még palló nélkül is feltelesszük — dünnyögte tenyerébe egy vastag, inasnyakú kukibot. Sörte bajuszából akkurátusan dörzsölte ki a száraz maltert.

— Nem lehet ennek olyan nagy súlya — kontrázott bele az egyik kőműves.



— Na, na! — ellenkezett az öreg mészoló, aki még mindig a vizes tömlő végét szorongatta kezében.

— Fogadni mernék, hogy egymagam eltolom az egyik felét a pallóknak — szölt a vitába Erdei, s vastag karján megfeszültek az izmok. Megragadta a transzpór etetőjét, s a kocsinak támasztott pallókkal szembeállította.

— Így ni, megy ez, ha viszik! Ti menjetek, végezzétek tovább a munkátokat. A betont várják fent. Maga is elmehet, maga is, intett az öreg mészoló felé. Az öreg odébb somfordált, s megállt a gépkocsivezető mellett. A vezető intett neki.

— Öreg, mit gondolsz, elég erős ez a palló? Az csak a vállát húzta feléül annak, hogy az ő véleménye úgyse vet itt latba semmit.

A vezető odaintette a kocsikísérőt. A rakodó szakértő szemmel vizsgálta a pallókat, s fejét csóválta.

— Mi történt? — kérdezte kissé ingerülten Erdei.

— Gyenge a palló — jelentette ki határozottan a rakodó. Valaki hátulról belekiabált. — Egy elefántot kibír, nem egy ilyen csövázás tákolmányt. — Megragadták a gépet, s a pallóra gördítették.

— Emberek, legalább támasszák alá a pallókat — kiáltott ingerülten a rakodó. Senki sem ügyelt rá. A nekifeszült lábakon, karokon kidagadtak az erek, a félméztelen hátak megreven előredőltek, s centiről centire gördült feljebb a közel hatméteres gép.

Erdei vad erővel fekiadt a kerék tömör vasküllőinek. Egy-maga volt azon az oldalon. Erejének biztos tudatában be akarta bizonyítani igazát. Önmagát biztatva kiáltotta:

— Nyomd meg! Na még, na még!

A pallók mélyen meghajlottak. Mintha egyszerre reuma ütött volna derekukba, recsegní, ropogni kezdtek.

— Csak túl lennénk a felén. — sziszegte foga között, s nyelvét szája szegletén kipréselte, érezte a homlokáról alácsordult verejték sós cseppeit.

Az iram lelassult.

— Dög nehéz — hördült fel a sörte-bajuszos. A rakodó hangja csattant a kocsis tetején.

— El ne engedj!

Erdei oldalát pisztolt, látta, hogy a Jóska fiú golyálábával átlépi a pallókat, hogy neki segítsen. Rákiáltott:

— Megállj!...

A hatalmas recsenés elnyelte a hangját.



A szállítószalag megbillent. Görcsösen, minden erejét megfeszítve markolta a küllőket. Piros karikák táncoltak a szeme előtt. A hatalmas súly szinte belemélyítette a földbe. A gép széles gumiszalagja ingerkedve szembefordult vele. Érezte, hogy valami meggátolt benne, ellenállhatatlan erő szegte a földhöz. A piros karikák kitértek. Szinte izmait látta az eget, a földet, az épületet, az ijt, szétrebbent embereket. Aztán zúgó, fekete örvénybe süllyedt, megfordult vele a világ, s csend lett.

A por még nemült el, az emberek riadtan fogták körül a kerekével felfordult gépet. Az egész építkezés együtt volt. A palló törött el azon az oldalon, ahol ő állt, s maga alá temette a gép. Ovatosan emelték le róla. Fejét belemohta a homokba, kettéharapott nyelvéből ver szívárgott a sarga homok.

Csend volt, siri csend.

A baleseti kórház fehér ágyán az ápolónő zárta le felakadt szemhéjét. Többet soha nem hallotta senki a hangját.

A hőmérő minusz alá süllyedt. A hófelhők közt fenyelegőn tévelygő a nap, hogy beragyogja a hóval borított utakat. A Labanc utca szép új épülete elé bútorral megrakott gépkocsik érkeztek. A sietős, fázós emberek zivajga benépesíti a néma kétemeletes épületet. Mintegy másfél évi munka után kitértek az ajtók. Az emberek észre sem veszik, hogy az udvar felől a lépcsőházban postás egyenruhában egy ember szorgoskodik. A frissen festett falra fehér márványtáblát szerel. Ovatosan igazgatja. Dermiszt kezével végigsimítja a jéghideg fehér márványlapot, végtisztességet adván a belevésűt fekete betűknek, s maga elé olvassa:

„A Posta Építéskarbantartó Üzem dolgozói, munkatársai megemlékezéssel gondolnak Erdei Lajos kőműves brigádvezetőre, aki e ház építésénél munka közben életét vesztette.”

Ez nem a nép ajkán költött Kőműves Kelemen ballada. Meséje se krónikás fejében született. Kérlelhetetlen valóság. Tanulságul mondom el, hogy meggondolatlanul, jóvátehetetlenül ilyen magas árat fizetni nem szabad többet senkinek!

A postaforgalmi hivatali hálózat 1962. évi fejlesztése

Az országban jelenleg postakezelésű, más közület kezelésében levő és személyi tulajdonú épületben 2302 postahivatal működik. Ezen túlmenően köztulajdonú és magántulajdonú épületben 844 fiókpostája van elhelyezve.

A postának a háborús károk felszámolását követő években csak kisebb mértékben nyílt lehetőség arra, hogy a volt rosszleltékű postamesteri rendszer terhes örökségét megváltoztassa, a rossz elhelyeztetett postahivatalok rendbehozatalával megfelelő postahivatali hálózatot kialakítson. A beruházási hitelkeretek nagyobb részét ugyanis elsősorban a műszak (távíró, távbeszélő, rádió) fejlesztésére kellett fordítani.

Az első öt éves, majd a három éves terv keretén belül azonban már postaforgalmi vonalon is történt jelentősebb beruházás. Ebben az időszakban például Szarvas, Csepel, Dunaiújváros 1., Győr 2., Hatvan 2. stb. nagyméretű postahivatali épületeket — ezek mellett nagy számban kisebb vidéki postahivatalokat is — építtetünk.

A Postások Szakszervezetének Központi Vezetősége múlt év december havi ülésén foglalkozott a posta második öt éves tervidejének legfontosabb feladataival, így a postaforgalmi hivatali hálózat továbbfejlesztésével is. Követi Béla postavezérigazgató rámutatott arra, hogy a második öt éves terv időszakában az igények a távíró, távbeszélő, rádió és televízió területén jelennek meg mértékben. Ezeket az igényeket kell elsősorban kielégíteni. Mindamellett nagy gondot kell fordítani a postaforgalmi hálózat fejlesztésére is, hogy a postaforgalmi szükségleteket ugyancsak meggyújtóan lehessen kielégíteni.

Erre az évre kerekén 18 millió forint áll rendelkezésre postahivatali épületek létesítésére,

amely körülbelül 2,5 millió forinttal több, mint amennyi rendelkezésre állt az előző évben.

A kiemelt Debrecen 2. sz. pályaudvari posta beruházásán túl az említett magasépítési hitelkeret terhére még az alábbi munkák várnak megoldásra:

Nyíregyháza 2. sz. új postahivatal építésének befejezése, mely előreláthatólag az év III. negyedévére várható.

Pestmén és Várpalotán ez évben új postaházak építését kezdik meg. E két posta jelenlegi elhelyezése nem megfelelő, már a mai forgalmat sem képesek el látni. Előreláthatóan 1963. évben nyílik meg a közönség részére a két új postahivatal.

A balatonföldvári postahivatalat toldalékpítéssel bővítjük, korszerűsítjük, és az építkezés befejezése után szép, korszerű postahivatal áll majd az üdülők és lakosság rendelkezésére.

Kállosmén, Aranyosapáti és Harsány községekben ebben az évben fejezik be a múlt évben megkezdett kispostaházak építését.

A fentiekben túl az ország különböző területein — előreláthatóan — 9-10 további kisposta-ház építésére kerül sor. Ezek közül már készülnek az építési tervek Somosközfalu, Egyházasrádóc, Páka, Levelek és Kesznyéten posták részére.

A sürgős megoldást igénylő legrosszabb vidéki kisposta-hivatalok elhelyezését továbbra is ingatlanvásárlással igyekszünk megoldani. Ezen a területen az elmúlt évek jól bevált gyakorlatát követjük, hiszen az elmúlt 5 évben körülbelül 80 postahivatal kerülhetett ilyen módon jobb körülmények közé.

A postahivatalok felújítására, korszerűsítésére, hasonlóan az előző évekhez, ebben az évben is több millió forintot fordítunk, s így 1962. évben is több mint 100 postahivatal korszerűsít

tését, felújítását lehet majd megoldani.

Ha figyelembe vesszük, hogy a postaforgalmi hivatali hálózat fejlesztésére biztosított magasépítési beruházási, valamint felújítási és korszerűsítési hitelkeretek, ha kis mértékben is, de évről-évre növekednek, akkor bizakodással tölthet el bennünket a remény, hogy a második öt éves terv végére lényegesen kevesebb lesz a Horthy rendszer öröksége: a sötét, a nedves, az egészségtelen postahivatali épület, és a postás dolgozók is mind többen jobb munkakörülmények között végezhetik majd felelősségteljes munkájukat.

Selmeci Vilmos

LOGI TANÁCSADÁS

Különélési díj

A Munka Törvénykönyve 137. §-a szerint a népgazdasági érdekből áthelyezett dolgozót különélési díj illeti meg, ha új állomáshelyén beköltöztető lakást nem kap és emiatt családjától külön él.

A különélési díj — ha az áthelyezett az új állomáshelyen nem kapott lakást, e körülmény igazolásától számítva — hat hónapig, kivételesen egy évig adható.

A dolgozónak az áthelyezés után nyomban igazolnia kell, hogy nem kapott beköltöztető lakást, mert a visszamenőleges díj fizetésére a rendelkezések nem adnak lehetőséget.

Nem jár különélési díj a népgazdasági érdekből áthelyezett dolgozónak, ha

a) az áthelyezés időpontjában már családjától (állandó lakóhelyétől) külön él;

b) az egyébként jogosultságot nyújtó feltételek az új munkahelyen történő jelentkezés után következnek be, például az áthelyezést követő házasság kötés;

c) a dolgozó az áthelyezési költségeket felvette, és

d) arra az időre, mely alatt nem az áthelyezés miatt él külön (szabadság, kórházi ápolás, katonai szolgálat stb.).

Ezekben az esetekben a különélési díj fizetésének időtartama a kiesett idővel meghosszabbodik.

A különélési díj — a jogosultság időtartama alatt — akkor is megilleti a népgazdasági érdekből áthelyezett dolgozót, ha új állomáshelyéről kiküldetést vagy külszolgálatot teljesít.

Mindanom sem kell, hogy feleségem mindent elhitt. Helyesebben, csak a rosszabbat hitte el. Két héttel ezelőtt járt nálunk Mácsi néni, ő hozta a hírt, hogy világkatasztrófa lesz. Hivatkozott külföldi rádióadókra, az Otestamentumra, bét- és madárjósokra, Galleire és Pannira, a cigányasszonyra. Nem lehetett ellentmondani neki. A baj azonban akkor kezdődött igazán, amikor az újságaink egyre-másra cáfolták a híreket.

— Látod — mondotta —, ha nem volna valami a dolgban, nem cáfolnák meg!

Mácsi nénivel haditanácsra jöttünk össze, hogy mit kellene csinálni. Megtárgyalták, hogy föld-rengés és szökőár esetén mi a tennivaló. Egyben azonban nem tudtak megegyezni, az időpontban. Egyesek február 4-re, mások viszont február 5-re tudták a Vilákit (feleségem rövidítése a világhatalomról). Végül mégis megállapodtak: február 5-én lesz a Vilákit. Mácsi nénivel összehívták a listát, amitket feltétlenül meg kell menteniük, azaz be kell csomagolni.

Február 4-én délután feleségem három hatalmas bőröndöt vitt el, kezében egy listával elem állt, s nekem rakodnom kellett. De hogy miket rakodjunk, atyáristen! Konzerveket, ruhákat, fehérneműket, cipőket, egy felújított gumicsónakot, két búvárszerelést is elcsomagoltunk.

— Ez minek, édesem? — kérdeztem gyűntülán a búvárhákra mutatva.

— Jenő, ne vitatkozz! Mit fogunk csinálni, ha szökőár lesz?!

ÉLETMENTŐ POSTÁS

Január utolsó felében történt. Szegeden, a Lenin körúton megvadult lovak futottak. A kocsin ülők segítségért kiabáltak, de senki sem merte feltartóztatni a megvadult lovakat. Már 150 méterre volt a Tisza, s mindenki befogta a szemét, várták, hogy mikor zuhan a mélységbe a kocsi.

A segítségkérésre előfuttott egy postás, aki nem tördült a veszéllyel, a kerék-párját eldobta, elebe vetette magát a lovaknak, elkapta a hajtszárat. Azonban ügylát-szott, már ő is áldozata lesz a megvadult lovaknak. Közeli a Tiszához mégis sikerült a lovakat megfékeznie.

A postás Póc N. János, a Szeged 2. sz. postahivatal dolgozója volt. Azóta már sok gratuláló levelet kapott. Póc N. Jánosra valamennyien büszkéek vagyunk. Mint munkavédőjei felelős, az szb. vezetőségének tagja, most választották meg a hivatal dolgozó, és bízták abban, hogy lelkesen, jól látja majd el ezt a feladatát is.

Sok sikert kívánunk további munkájához.

SPORT

A naptár még telet mutat, de a sportolók az nem riadnák el attól, hogy már a szabadban kezdjenek a tavaszi idény feladataira.

Ma már egyetlen olyan sportág nincs, ahol megfelelő alapozás nélkül eredményesen lehetne szerepelni. A legidényjellegűbb sportágakban is — mint például a kajak — egész télen szorgalmas munka folyik az izmok erősítése, az állóképesség növelése érdekében. Egyedül a tekezakosztálynál nem sikerült még ezeket a helyes és szükséges módszereket megvalósítani, de ez meg is mutatkozik gyenge szereplésükben.

A szabadidő bajnokságokon való jobb felkészülést szolgálják a kez- és rúplabdában kiírt Téli Terem Kupa versenyek. Ezek már befejezéshez közelednek. Megállapíthatjuk, hogy csapataink sikeresen szerepeltek. Női csapatunk a harmadik helyet szerezte meg, ami lényeges fejlődést jelent az előző évvel szemben. Remény van rá, hogy csapatunk ez évben a szabadidőben is jobb helyezést ér el. Férficsapatunk eredményének méltatására a Népsport 1962. február 6. számában megjelent cikket közöljük:

„A meglepetés — a Bp. Postás férfiugrása.

Meglepetés, meglepetés a Bp. Postás csapata, amely csak most került fel az NB II-be, 3 győzelemmel és 2 minimális arányú vereséggel az »öreg« NB-s együttesek mezőnyében a negyedik helyen áll. Gólaránya aktív és játékosai dobókész-ségét élénken bizonyítja az a tény, hogy a Postás a legtöbb gólt elérő csapatok között van. (U. Dózsa és Elektromos 62-62, Bp. V. Meteor és Postás 60-60.) Működéseik iránt nagy az érdeklődés, és a szurkolók nem is csalódnak, mert a várt jó teljesítmény nemigen marad el.

Az ő esetükben is a jó csapatmunkát kell kiemelnünk. Külföldi összejáték jellemzi küzdelmüket, szinte egy játékos sem lehet külön kiemelni az együttesből. Azaz mégis meglepetés egyet név szerint is — a kapusukat — Horváth Ervint. Ő az eddigi folyamán arról tett tanúbizonyságot, hogy biztonságos, jóságos kapu-védő és sportszerű játékos. Ha a csapat így folytatja tovább, akkor a szabadidő bajnokságban is biztosan sikerrel szerepel majd.

Rúplabdázóink sem akarnak lemaradni a többi szakosztálytól. Eddig valamennyi ellenfelüket le-

győzték, és biztosan vezetik csoportjukban.

Koncz Sándor

Üzemi sport



1962. február 3-án rendezte meg a budapesti bizottság mellett működő Testnevelési és Sport Munkabizottság díjkiosztó ünnepélyét az 1961. évi postás üzemi bajnokságban részt vett csapatok jutalmazására.

Asztaliteniszben a négy csoportelső, a PESH, a Kisérleti Intézet, a József Üzem és a Mozgóposta csapata kapta meg az öket megillető érmeiket és okleveleket. Labdarúgásban a Posta Alkőzponti Üzem, valamint a Bp. 70-es hivatal csapata nyerte el a Postás Kupát.

Rúplabdában az első helyezettek: KHI, a Táviróhivatal és a Javitóüzem csapata nyerte el a Postás Kupát.

Sakkban a Lipót Távkészlő üzem csapata az üzemi bajnokságot és az ezzel járó Postás Kupát nyerte el. Az ezüst kupát a Javitóüzem csapata nyerte el. A Postás Kupát a Táviróhivatal csapata nyerte el.

Tekében a Lipót Távkészlő

Üzem csapata megnyerte az üzemi bajnokságot és megszerezte a Postás Kupát. Egyénileg bajnok lett Lakos Ferenc (Lipót Üzem), illetve Szűcs József (Szakszervezet).

A budapesti bizottság javaslata alapján a központi vezetőség szervezési és sportosztálya 10 társadalmi aktivitást részesített kiváló munkájuk elismeréseként tárgyjutalomban: Kunsági Istvánt (Rádió és Televízió Műsz. Ig.) atlétiká, Páldi Gyulát (Táv. Ig.) asztalitenisz, dr. Horváth Józsefet (KHI) evezés, Hudi Istvánt (Táv. Ig.) kézilabda, Benke Istvánt (Kobánya Ép.) labdarúgás, Palágyi Győzöt (Táviróhivatal) rúplabda, Bondár Mihályt (Bp. 62-es) sportlelőcs, Palicz Istvánt (Újpest 1.) teke, Katona Gyulát (Javitóüzem) természetjárás, valamint Bálint Jánost (Rádió és Televízió Műsz. Ig.) a Postás Sport Híradó területén végzett munkájukért.

Pressmayer József

Amit minden dolgozónak érdemes tudni

Napjainkban néha előfordul, hogy a dolgozók panaszt emelnek egy-egy egészségügyi intézmény orvosi ellátása, az egészségügyi személyzet megengedhetetlen magatartása ellen, különösképpen az orvosi etikát sértő túlzott anyagiaság miatt.

Érdemes tudni, hogy

a társadalombiztosítási orvosi ellátás minden dolgozónak és igényjogosult családtagjainak térítés nélkül jár, s az orvostudomány mindenkori állásának megfelelő legmagasabb szintű gyógykezelésre van joguk.

Az egészségügyi ellátás igen sokba kerül. Az SZTK a dolgozók orvosi ellátásáért felmerült költségeket fedezi. Ezért nem fogadhatók el azok az érvek, amelyek elhangzanak néhány egészségügyi intézménynél, hogy miért kívánnak a dolgozók jobb ellátást, hiszen amit kapnak, az amúgy is ingyenes.

Az orvosi etika megköveteli az orvosoktól, az egészségügyi személyzettől, hogy minden ellenszolgáltatás nélkül nyújtsanak orvosi kezelést, és ezért nem kérhetnek semminemű külön juttatást.

Tartózkodniuk kell az olyan helyzettől, kialakulásától is, amelyben a dolgozó úgy érezne, hogy szinte kötelessége az orvosok és az egészségügyi személyzet részére az anyagi juttatás.

Hazánkban a társadalombiztosítási és egészségügyi juttatások színvonala állandóan emelkedik. Növekszik a kórházi és klinikai férőhelyek száma, egyre több dolgozót tudnak jobban és gyorsabban gyógykezelti. Ilyen körülmények között nincs szükség arra, hogy egyes dolgozók külön

juttatások biztosításával jogtalan előnyöket szerezzenek. Nyilvánvaló az is, hogy ez az előny a többi dolgozó rovására történik.

Szükséges tudni azt is, hogy az orvosi rendtartás szerint a körzeti orvos a körzetébe tartozó beteget magánbetegként nem kezelheti.

Az orvosok túlnyomó többsége becsületes, hivatásának élve ember. Azonban még vannak olyanok — ha kisszámban is —, akik az orvosi foglalkozást elsősorban vagyongyűjtési lehetőségeknek nézik. Ezeket az orvostársadalom kiközösíti, az orvosi rendtartás is szigorúan intézkedik az ilyen gyakorlatot folytatókkal szemben.

A helytelen szemléletet nem lehet csak adminisztratív rendszabályokkal megszüntetni. Ehhez az is kell, hogy maguk a dolgozók is itéljék el a jogtalan előnyöket igénylő társait, és ne adjanak módot arra, hogy ez továbbra is táptalajt nyújtson hivatásukkal visszaélő orvosok számára.

El kell érni a jövőben, hogy az orvosok és a betegek jobb kapcsolatának kialakítása alapja legyen annak a szellemnek, amelyben a térítésmentes, legmagasabb szintű betegellátás külön juttatások nélkül is érvényesüljön. Ehhez pedig az egész társadalom összefogása szükséges.

Orbán Sándor

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó: Besenyői Miklós főtitkár
Főszerkesztő: Horváth István
Felelős szerkesztő: Dudás János
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13. sz.
Telefon: 428-777
Megjelenik havonta 20 000 példányban
Szikra Lapnyomda, Budapest

TÜLÉLTEM A VILÁG VÉGÉT

Szó nélkül rakodtam. Ezután a lexikonok összes kötetét következtek. Nem bírtam szó nélkül.

— Mondd, drágám, erre is szükség van?

— Ha túléljük a Vilákit — jelentette ki a feleségem — és történetesen csak egy páran maradunk életben, nem kell újra mindent feltálni, csak belelapozni a lexikonba és máris tudsz mindent.

— Igen — hajoltam meg az okoskodás előtt, mert vele nem lehet vitatkozni. Ezután meg támadt dolog következett, hogy csak az érdekesebbeket említssem: irántúli, tapló, kovakó, buzagány, csúzlí, tj, tyükszemértő, bolgárok, kis zsák búza, rozs, kukorica — az utóbbiak azért kellettek, hogyha minden elpusztul, majd én vetek, aratok, örlök, apródom, szerezsem, hogy a malomkövet kifejeztem a listáról.

Este 10 óra lett, mire mindent becsomagoltam.

— Na, indulás! — jelentette ki a feleségem.

— Hová megyünk — kérdeztem ijedten —, a pincébe?

— Jenő, te meg vagy bolondulva, hiszen azt egy gyerek is tudja, hogy Vilákit esetén a legrosszabb hely a pince, mert ránk dől a ház a földrengéstől. Megyünk ki a Bakáts térre, ott nem dől ránk semmi, isten szabad ege alatt vagyunk!

Es elindultunk.

Kinn álltunk a bőröndökkel — és vártuk a Vilákit.

Hídeg volt, hát sétálni kezdtünk a bőröndökkel. Ejjel egy órákor már azt hittem, hogy egy percig sem bírom tovább. Letettem a bőröndöket, ráültem, a nyelvem kilógott, a kezeim szinte nem is éreztem a földet. Ekkor, mintha a földből tört volna elő, rendőrként állt mellettem.

— Maguk mit csinálnak itt éjjel azokkal a bőröndökkel? — kérdezte.

A feleségem feltárlta magát: — Tudja, rendőrvéltárs, a férjem sülyemelő-bajnok, rossz formában volt és kitétek a válogatott keretből. Hát éjszakánként titkos edzéseket végez, hogy bizonyítsa az edzőjének: neki mégis ott a helye a válogatottban.

— Ertem — mondta a rendőrként. — Na, lassuk csak azt az edzést! — s a bajusza alatt elmosolyodott.

Mit tehettem mást, felkaptam a bőröndömet és körbetároltam a templomot, amíg a feleségem kedélyesen társalgott a rendőrrel.

Rögtel 5-órakor végre hazaindultunk. A ház előtt Mácsi nénivel találkoztunk. Jókdedvén köszöntött, kedélyesen belekarolt a feleségembe és újságolta: elmaradt a világ vége, drágám. Rosszak voltak a számítások. Pontosán 20 év múlva lesz.

Többet nem hallottam, mert a kimerültségtől összeesegtem.

ALMASI LÁSZLÓ

LEVELEZŐINK ÍRJÁK

Miskolc 10. sz. postahivatalban a háromszorosra kitüntetett Horkai-brigád tagjai igen eredményesen teljesítik vállalkozásukat: segítik fiatal szaktársasikat szakképzésükük növelésében. A vállalt 5-5 kézbe-

sítől körzet megismertetésével szemben a fiatalok már 7-8, sőt, van, aki 12 körzetet is ismer. A brigád tagjai a társadalmi munka, a haladó szellemi irodalom olvasása, a köves kirándulások, valamint az általános és középiskolai tanulmányaikra tett vállalásaikat is eredményesen teljesítik.

★

A Heves megyei hivatalok között folyó versenyben a nagy hívatoknál a legjobb eredményt Gyöngyös 1. érte el 127 százalékkal, második Eger 1. 112 százalékkal, harmadik Hatvan 1, 110,2 százalékkal.

A járási hivatalok közül Füzesabony 122 százalék, Heves 115 százalék, Recsk 110 százalékos eredménnyel zárta az utolsó felvet.

★

A megye legjobb újtója András István, a hatvani központos üzem dolgozója, 9 elfogadott újtással. Második Sári Lajos, az egri központos üzem dolgozója 5 elfogadott újtással.

★

A gyöngyösi postahivatal dolgozói az elmúlt évben összesen 150 nap társadalmi munkát végeztek a Sás-3 rendezésénél és a sportpálya építésénél. Munkájuk jutalmául a városi tanács a Sás-tónál telket adott a posta részére. A gyöngyösi munkával — szintén társadalmi — rendezték és a szakszervezet segítségével hétvégi üdülőt építenek rajta, ahol a jól végzett munka után megérdemelt pihenőjüket elölthetik.